

U C H W A Ł A nr / 2017

**Rady Miejskiej Leszna z dnia
w sprawie : zmiany nazwy ulicy Leona Kruczkowskiego**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) Rada Miejska Leszna uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zmienia się dotychczasową nazwę ulicy „Leona Kruczkowskiego”, położoną w rejonie ulic Stanisława Grochowiaka, Ignacego Kraszewskiego i Jarosława Iwaszkiewicza, na nazwę:

Wisławy Szymborskiej

2. Usytuowanie ulicy w terenie określa załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Leszna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Leszna

Sławomir Szczot

UZASADNIENIE

do Uchwały Rady Miejskiej Leszna nr / 2017 z dnia
w sprawie : zmiany nazwy ulicy Leona Kruczkowskiego

W związku z wejściem w życie z dniem 1 kwietnia 2016 roku ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) zachodzi konieczność zmiany nazwy ulicy na terenie miasta Leszna.

Biorąc pod uwagę lokalizację ulicy – rejon ulic Stanisława Grochowiaka, Ignacego Kraszewskiego oraz Jarosława Iwaszkiewicza wnioskuje się o nadanie nazwy Wisławy Szymborskiej, nawiązującej do nazw ulic występujących na przedmiotowym obszarze.

Nota biograficzna Wisławy Szymborskiej

Poetka i eseistka. Laureatka literackiej nagrody Nobla za rok 1996. Urodziła się 2 lipca 1923 roku w Bninie pod Poznaniem – według metryki, bo rodzinne przekazy wskazują Kórnik – związana całe życie z Krakowem. Zmarła tamże 1 lutego 2012 roku.

Ojciec Wisławy Szymborskiej, Wincenty Szymborski pracował jako zarządca dóbr zakopiańskich hrabiego Władysława Zamoyskiego, jej matką była Anna Maria Szymborska z d. Rottermund. Wisława mieszkała początkowo w Toruniu, później w Krakowie.

Z podwawelskim grodem poetka związała resztę swojego życia. Uczęszczała do Gimnazjum Sióstr Urszulanek, a podczas wojny uczyła się na tajnych kompletach i zdała maturę w 1941 r. Chcąc uniknąć wywózki do Rzeszy, w 1943 r. została urzędniczką na kolei.

Niezwykły talent plastyczny pozwolił jej zilustrować nowe wydanie podręcznika "First steps in English" Jana Stanisławskiego. Wciąż pisała i w 1945 r. w krakowskim "Dzienniku Polskim" zadebiutowała wierszem "Szukam słowa". Rok później podjęła studia polonistyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim, po czym przeniosła się na socjologię, ale trudna sytuacja materialna zmusiła ją do przerwania nauki.

W 1948 r. poślubiła poetę Adama Włodka. Zamieszkała z nim w Domu Literatów przy Krupniczej 22, gdzie na co dzień spotykała wybitne literackie osobowości. Małżeństwo z Włodkiem przetrwało do 1954 r. Piętnaście lat później Szymborska związała się z pisarzem Kornelem Filipowiczem.

Jej debiut to wiersz „Szukam słowa” opublikowany w 1945 r. w „Walce”, dodatku literackim do „Dziennika Polskiego”. Po wojnie Szymborska (co wiele osób jej zarzuca) była związana ze środowiskiem osób akceptujących ustrój socjalistyczny. Pierwszy tom poetycki "Dlatego żyjemy" poetka wydała w 1952 r. i w tym samym roku została członkiem Związku Literatów Polskich. Pisanych w duchu epoki wierszy z tego, ani z następnego zbioru "Pytania zadawane sobie" (1954), autorka nigdy nie włączała do późniejszych wyborów czy antologii.

W latach 1953-1966 Szymborska kierowała działem poezji w "Życiu Literackim", współredagowała z Włodzimierzem Maciągiem rubrykę "Poczta literacka", pisała felietony "Lektury nadobowiązkowe" (1967-1981), które później publikowała też w innych periodykach. Od 1983 r. współpracowała z "Tygodnikiem Powszechnym", wkrótce również z mówionym "Na Głosem". Od 1988 r. była członkiem Pen Clubu, a od 2001 - członkiem honorowym Amerykańskiej Akademii Sztuki i Literatury.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, upamiętniające osoby, organizacje, wydarzenia lub daty symbolizujące komunizm lub inny ustrój totalitarny lub propagujące taki ustrój w inny sposób, właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego (...) zmienia w terminie 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach (...) nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1440 z późn. zm.) (...).

W świetle powyższych faktów podjęcie uchwały jest uzasadnione.

Opracował:

Wydział Geodezji, Kartografii i Katastru